

službo opravlja, derzne koga djansko razžaliti (pod čemur je zlasti zapopadeno zapretje v primerlejih, ki niso v postavi odločeni), se zakrivi s prestopkom, in naj se kaznuje pervikrat z zaporom od 3 dni do 1 mesca, vdrugič z ravno tako dolгим hudim zaporom.

Če bi se djansko razžaljenje bilo zgodilo v okolšinah, ki so k rabuki (zavzdigu) priliko dale ali saj dati utegnile, je kazen hud zapor od 1 do 3 mescov.

Kazen tistega, ki se brez goljufne nakane dela ali izdaje javnega uradnika ali služabnika.

Kdor se brez goljufnega namena dela, kakor da bi bil javen uradnik ali služabnik, ali si z brezoblastnim nošenjem uniforme prilastuje podobo javnega uradnika ali vojaka, je kriv prestopka, in se kaznuje z zaporom od 3 dni do 1 mesca.

Brezoblastno nošenje znamenj redov in družih poslavlil.

Kdor brez oblasti nosi znamenja redov ali častne kinče domače ali tujih dežel, storí prestopok, in zapade dnarni kazni od deset do sto goldinarjev.

(Dalje sledi.)

Ogled po svetu.

*Kaj se zgodi, če papež umerje? *)*

Že več stoletij sém so po cerkvenih in papeževih razglasih in zapovedih navade vstanovljene, ki so pri pogrebu svetega očeta v navadi. — Ko umre, sporočé to nar pred višemu kamorniku, da merliča gledat pride. Preden stopi v izbo, kjer papežovo truplo leží, vdari z zlatim kladvom trikrat na duri in ravno tolikrat svetega očeta po imenu pokliče. Ko potem v izbo stopi z duhovni, ki so z njim prišli, poklekne in za dušo papeža moli. Potem pogleda truplo papeža, da se z lastnimi očmi njegove smrti prepriča in potem to zapisati dá. Pervi služabnik mu dá potem ribčarski perstan in druge pečatnike ranjcega. Na teh se papežovo imé zbríše, v znamenje, da je oblast umerlega na zemlji jenjala. Od zdaj, dokler da se nov papež ne izvoli, viši kamornik s kardelom kardinalov vlada. Viši kamornik toraj tudi v papežovo poslopje koj potem prebivat pride. Ko se potem v državnem vozu s švajcarsko stražo spremljen, zopet v svoje prejno stanovanje nazaj pelje, reče velki stolci zvon zviniti in temu mestu papežovo smert naznaniti. Zdaj se začne po vsih cerkvah Rima zviniti, kar eno uro terpi.

Štiri in dvajset ur po smerti se truplo papeža odprè in vmazili. Drob se dene v tružico, se pelje v posebnem vozu v cerkev sv. Vincenca in Anastaza in se pokoplje. Truplo se pa obleče v domačo obleko papeža, se položi na krasno posteljo in zdaj ga smejo ljudje gledat hoditi. — Zraven postelje, pri kateri le štiri velike sveče goré, stojita dva stražnika, in nekaj mnihov za ranjcega moli. Če je papež v Kvirinalu umerl, prenesó na večer družega dne njegovo truplo v Vatikan in sicer v procesji. Truplo leží med tem v odpertej nosilnici, ki je vsa z rudečim žametom prepeta in katero dva lepo okinčana mezga neseta. Obličje papežovo ni pokrito. Popred gredó papeževi strežniki in truma švajcarske straže, ki imajo bandera, in sulice k tlam obrnjene. Zraven merliča gredó spokorni bratje z bakljami, in tiho molijo. — Za nosilnico stopate dve kompaniji žlahtne straže s svojimi vodji. Potem pride štalni ogleda papeža, na črnem konju jezdeč, ki je z belim atlasom pokrit. Naj na zadnje gré truma topničarjev z gorečimi prižigali, med katerimi se 7 kanonov ali topov pelje. Ko so pri Vatikanu, se pred kraljevo stopnico vstavijo. Tù

štirje spokorni bratje truplo vzamejo in ga na lepih parah v Sikstinovo kapelo nesó. Tù se truplo z najlepšo, zgor popisano, papežovo obleko obleče in v sredi kapele na prelepo posteljo dene; krog njega se pa mnogo luč prižgè. Zraven čuje žlahtna straža, in spokorni bratje celo noč molijo.

Drugo jutro se kardinali zberó vred z duhovni Šempeterske cerkve in truplo „blagoslové“. Potem ga nese 8 duhovnov, ktere kardinali, vsi duhovni, žlahtna in švajcarska straža spremijo, v Šem-petersko cerkev in potem ko tù vikar cerkve umerlemu odvezo odmoli, se v kapelo sv. zakramentov postavi. Tù leží truplo za omrežjem odgernjeno, vender nogé še skoz omrežje molé, da jih verni, katerih zlo veliko pride, poljubujejo.

Na večer tretjega dne se v tej kapeli zopet kardinali zberó in med prepevanjem mizerera se nese truplo v nasprotno korno kapelo. Tù stoji truga iz cipresnega lesa, katero kot zadnje stanovanje papeževih zemeljskih ostankov Šem-Peterski vikar blagoslovi. Truga je z zlato štikario vsa prepeta. Na njo se truplo položi. Če je med kardinali kateri papežu v rodu, ga taj, drugač pa papežev hišnik, z belim perutom po obrazu in po rokah pokrije. K nogam ranjcega se dene tudi rudeč žametast mošniček, v katerem so zopet trije mošnički enake barve. V enem je toliko zlatih, v drugim srebernih in v tretjem kufrastih dnarjev, kolikor let je ranjki kot papež vladal. Dva papeževa strežeta pogerneta zadnjič rudeč židan pert čez truplo, potem pa se truga zaprè in zabije. Ta truga iz cipresnega lesa pride potem v večo trugo iz svinca, v kateri je imé papeža, število let, ktere je vladal, dan in leto njegove smerti vdolbeno. Viši kamornik rimske cerkve in papežev hišnik svinčeno trugo zapečatita, ktera je potem v še večo leseno trugo djana. V tej trojneji trugi zabitega položé merliča v predal, verh vrat, ki so na desnej od korne kapele. Tù toliko časa leží, da mu nov grob naredé ali pa zavolj smerti novega papeža ga predjati morajo. Si je ranjki papež poseben grob zvolil, ga vender še le čez leto tjè prenesejo.

Za dušo umerlega so devetdnevne molitve, ki se tretji dan po smerti začnó. Zjutraj imá zaporedoma v kornej kapeli en kardinal černo mašo. Sred kapele je merviški oder in 12 gorečih sveč iz rumenega voska okrog. Taj oder stoji do sedmega dne, dokler je velki, prekrasni katafalk (merviška truga) v sredi Šem-Peterske cerkve postavljen. Konec vsake černe maše se „Libera“ poje in odveza podeli. — Pervi dan molitev zraven tega samo v Petrovej cerkvi 200 černih maš beró, druge dni pa po sto, razun tistih, ki se še po klosterskih cerkvah beró. Deveti dan pa duhoven, ki ga kardinali pri prvem shodu za to zvolijo, na spomin ranjcega papeža pridigova; potem vsi pričujoči kardinali krog katafalka gredó; pet njih, ki so merviške opravila imeli, ga z žegnano ali blagoslovljeno vodo poškropé in ga še enkrat med molitvijo pokadé. Ko se „Requiescat in pace“ zapoje in vsi „Amen“ odgovoré, se podadó stran in šege pokopa nehajo.

(Po Kopaču in Alex. žl. Orlaju).

Novičar iz slovanskih krajev.

Iz Černogore je prinesel 10. dan t. m. Lloydov parobrod sledeče narnovejši novice: Černogorski knez je ukaz po deželi razposlal, po katerim žuga vsacimu Černogorcu, da bo iz dežele pregnan, ako se vojski za domovino odtegne. En del Černogorske armade je stal 3 ure od Podgorice, drugi se je postavil na ožine, pričakovaje Turka. Preteklo saboto je imela vojska biti. Pa tudi paša Skadarski ni bil lén; blizo 10.000 vojakov je nabral in jo nad Černogorce vdaril. Glasniki (telári) hodijo križem po vaséh in kličejo ljudstvo v

*) Iz »zgodovinskiga katekizma«, ktereга 1. del je gosp. Anton Janežič v Celovcu ravno na svetlo dal in o katerem homo drugo pot več govorili. Vred.